

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 08.02.2023թ. թիվ 2315909619 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 01 >> 03 2023թ. 7-13

1864

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով քաղաքացի Գասպար Բաղդասարյանի ՄԴ/14559-23 և ՄԴ/14591-23 դիմումների քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Կոտայքի մարզի Զրվեժ գյուղի 6 փողոց 2 նրբանցք 1 փակուղու 16 տան բնակիչ Գասպար Բաղդասարյանը դիմումներով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին 08.02.2023թ. թիվ 2315909619 որոշումը՝ նշելով, որ տվյալ հատվածում առկա գծանշումները գտնվում են մաշված վիճակում:

Դիմումների քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի

եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Ճանապարհային ոստիկանության Ճանապարհային երթևեկության կազմակերպման հսկողության բաժնի 27.02.2023թ. տեղեկանքի համաձայն, Երևան քաղաքի Մյասնիկյան-Գայի-Մալյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ իրավախախտումն արձանագրված վայրում, ՀՀ կառավարության 26.10.2006թ. թիվ 1655-Ն որոշման պահանջներին համապատասխան տեղադրված են 5.15.2՝ <<Երթևեկության ուղղությունները գոտիով>> ճանապարհային նշաններ, ըստ որոնց առաջին և երկրորդ գոտիներից թույլատրվում է երթևեկել միայն ուղիղ՝ դեպի Գայի պողոտա, որոնք չեն բացակայել իրավախախտման արձանագրման օրվա դրությամբ:

ՀՀ կառավարության <<Հայաստանի Հանրապետության ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 5.15.2՝ <<Երթևեկության ուղղությունները գոտիով>> ճանապարհային նշանը սահմանում է երթևեկության թույլատրելի ուղղությունները գոտիով:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութի դրվագային ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը 20.01.2023թ. Երևան քաղաքի Մյասնիկյան-Գայի-Մալյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում կատարելով դեպի ձախ շրջադարձ, խախտել է առկա 5.15.2՝ <<Երթևեկության ուղղությունները գոտիով>> ճանապարհային նշանի պահանջը:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

Ըստ նույն հոդվածի 36-րդ մասի՝ ճանապարհային նշանների պահանջները չկատարելու համար սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ **իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:**

Տեսանյութը փաստում է, որ իրավախախտումն անխուսափելիորեն չի կատարվել երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով, հետևաբար չի կարող ունենալ նվազ նշանակություն:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ առկա գծանշումների մաշվածության վերաբերյալ, ապա այն արժանահավատ համարել հնարավոր չէ, քանի որ ինչպես տեսանյութի, այնպես էլ վերը նշված տեղեկանքի համաձայն, տվյալ հատվածում առկա գծանշումները համապատասխանում են ՀՀ կառավարության 10.01.2008թ. թիվ 113-Ն որոշման պահանջներին և տեսանելի են երթևեկության մասնակիցներին:

Այսպիսով, վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական

իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտավորյալ նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, հետևաբար դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական փույթ նշանակելու մասին 08.02.2023թ. թիվ 2315909619 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գասպար Բաղդասարյանին:

Ե.Կարապետյան